

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2013/1/UE

z dnia 20 grudnia 2012 r.

zmieniająca dyrektywę 93/109/WE w odniesieniu do szczegółowych warunków wykonywania prawa kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 22 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Prawo wszystkich obywateli Unii do głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego w państwie członkowskim, w którym mają miejsce zamieszkania, zostało uznane na mocy art. 20 ust. 2 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 39 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Dyrektywa Rady 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiająca szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami ⁽²⁾ określa warunki wykonywania tego prawa.
- (2) Ze sprawozdań Komisji z dnia 12 grudnia 2006 r. i z dnia 27 października 2010 r. na temat stosowania dyrektywy 93/109/WE podczas wyborów w roku 2004 i w roku 2009 wynika, że konieczna jest zmiana niektórych przepisów dyrektywy 93/109/WE.
- (3) Dyrektywa 93/109/WE przewiduje, że każdy obywatel państwa członkowskiego Unii, którego pozbawiono prawa do kandydowania w wyborach na mocy prawa państwa członkowskiego miejsca zamieszkania lub państwa członkowskiego pochodzenia, nie może wykonywać tego prawa w państwie członkowskim miejsca zamieszkania w wyborach do Parlamentu Europejskiego. W tym celu dyrektywa 93/109/WE wymaga od obywatela Unii, aby składając wniosek o kandydowanie w wyborach w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia, przedłożył wydane przez właściwe organy administracyjne państwa członkowskiego pochodzenia zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba nie została pozbawiona prawa do kandydo-

wania w wyborach w państwie członkowskim pochodzenia lub że organom tym nic nie wiadomo o pozbawieniu jej takiego prawa.

- (4) Identyfikacja organów uprawnionych do wydawania takiego zaświadczenia i terminowe jego otrzymanie sprawiają trudności tym obywatelom oraz stanowią przeszkodę w wykonywaniu prawa do kandydowania, a także przyczyniają się do tego, że niewielu obywateli państw Unii kandyduje w wyborach do Parlamentu Europejskiego w państwie członkowskim miejsca zamieszkania.
- (5) Należy zatem znieść wymóg przedkładania przez tych obywateli takiego zaświadczenia i zastąpić go oświadczeniem potwierdzającym, że dana osoba nie została pozbawiona prawa do kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego, które należy zamieścić w oficjalnym oświadczeniu, do złożenia którego ci obywatele są zobowiązani składając swój wniosek.
- (6) Należy wprowadzić wymóg powiadamiania państwa członkowskiego pochodzenia przez państwo członkowskie miejsca zamieszkania o tym oficjalnym oświadczeniu w celu weryfikacji, czy obywatel Unii nie został faktycznie pozbawiony prawa do kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego w państwie członkowskim pochodzenia. Po otrzymaniu takiego powiadomienia państwo członkowskie pochodzenia powinno przekazać państwu członkowskiemu miejsca zamieszkania stosowne informacje w terminie umożliwiającym efektywną ocenę dopuszczalności kandydatury.
- (7) Nieprzekazanie tych informacji przez państwo członkowskie pochodzenia w określonym terminie nie powinno prowadzić do pozbawienia danej osoby prawa do kandydowania w państwie członkowskim miejsca zamieszkania. W przypadkach, w których stosowne informacje zostają przekazane na późniejszym etapie, państwo członkowskie miejsca zamieszkania powinno zapewnić, za pomocą odpowiednich środków i zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, aby obywatele Unii pozbawieni prawa do kandydowania w swoim państwie członkowskim pochodzenia, których zarejestrowano jako kandydatów lub którzy zostali już wybrani, nie mogli zostać wybrani lub nie mogli wykonywać swojego mandatu.
- (8) Uwzględniając fakt, że procedura dopuszczalności w danym państwie członkowskim z konieczności obejmuje działania administracyjne odnoszące się do obywateli innego państwa członkowskiego dodatkowe

⁽¹⁾ Rezolucje ustawodawcze Parlamentu Europejskiego z dnia 26 września 2007 r. (Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 193) i z dnia 20 listopada 2012 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 30.12.1993, s. 34.

w stosunku do działań odnoszących się do obywateli danego państwa członkowskiego, należy umożliwić państwu członkowskim określenie terminów przedkładania zgłoszeń kandydatur przez obywateli Unii, którzy nie są ich obywatelami, innych niż terminy określone w odniesieniu do swoich obywateli. Wszelkie różnice w terminach powinny być ograniczone do tego, co jest konieczne i proporcjonalne w celu umożliwienia uwzględnienia informacji przekazywanych przez państwo członkowskie pochodzenia w odpowiednim czasie, z myślą o odrzuceniu wniosku przed ustaleniem listy kandydatów. Ustalenie takiego oddzielnego terminu nie powinno wpłynąć na terminy wynikające z obowiązku innych państw członkowskich do przekazywania powiadomień zgodnie z dyrektywą 93/109/WE.

- (9) Aby ułatwić kontakty między organami krajowymi, państwa członkowskie powinny wskazać jeden punkt kontaktowy odpowiedzialny za przekazywanie informacji dotyczących tych kandydatów.
- (10) Aby zapewnić skuteczniejszą identyfikację kandydatów zarejestrowanych zarówno na liście w ich państwie członkowskim pochodzenia, jak i na liście w państwie członkowskim miejsca zamieszkania, wykaz danych, których wymaga się od obywateli Unii podczas składania wniosków o dopuszczenie do kandydowania w państwie członkowskim zamieszkania, powinien zawierać datę i miejsce ich urodzenia oraz ostatnie miejsce zamieszkania w ich państwie członkowskim pochodzenia.
- (11) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających państwa członkowskie zobowiązały się do dołączania, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji dokumentu lub dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów służących transpozycji. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (12) Dyrektywa 93/109/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 93/109/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żaden obywatel Unii mający miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie jest obywatelem, oraz który na mocy indywidualnego orzeczenia sądu lub decyzji administracyjnej podlegającej zaskarżeniu został pozbawiony prawa do kandydowania w wyborach na podstawie prawa państwa członkowskiego miejsca zamieszkania albo państwa członkowskiego pochodzenia, nie może wykonywać tego prawa w państwie członkowskim zamieszkania w wyborach do Parlamentu Europejskiego.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwo członkowskie miejsca zamieszkania weryfikuje, czy obywatele Unii, którzy wyrazili chęć wykonania swojego prawa do kandydowania, nie zostali pozbawieni tego prawa w państwie członkowskim

pochodzenia na mocy indywidualnego orzeczenia sądu lub decyzji administracyjnej podlegającej zaskarżeniu.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Do celów ust. 2 niniejszego artykułu państwo członkowskie miejsca zamieszkania powiadamia państwo członkowskie pochodzenia o oświadczeniu, o którym mowa w art. 10 ust. 1. W tym celu państwo członkowskie pochodzenia przekazuje dostępne stosowne informacje w jakikolwiek odpowiedni sposób w terminie 5 dni roboczych od otrzymania powiadomienia lub, w miarę możliwości, w krótszym terminie, jeżeli otrzyma taki wniosek od państwa członkowskiego miejsca zamieszkania. Informacje takie mogą obejmować wyłącznie szczegółowe dane, które są absolutnie niezbędne do wykonania niniejszego artykułu, i można z nich skorzystać tylko w tym celu.

Jeżeli państwo członkowskie miejsca zamieszkania nie otrzyma tych informacji w terminie, kandydat zostanie mimo tego dopuszczony do kandydowania.

4. Jeżeli przekazane informacje podważają treść oświadczenia, państwo członkowskie miejsca zamieszkania – niezależnie od tego, czy otrzymało te informacje w terminie, czy też na późniejszym etapie – podejmuje odpowiednie działania zgodnie ze swoim prawem krajowym w celu uniemożliwienia danej osobie kandydowania w wyborach lub – jeżeli nie jest to możliwe – w celu zapobieżenia wyborowi tej osoby albo wykonywania przez nią mandatu.

5. Państwa członkowskie wyznaczają po jednym punkcie kontaktowym do przyjmowania i przekazywania informacji niezbędnych do stosowania ust. 3. Przekazują one Komisji nazwy i dane kontaktowe tych punktów kontaktowych oraz wszelkie aktualizacje lub zmiany, które ich dotyczą. Komisja przechowuje wykaz punktów kontaktowych i udostępnia go państwu członkowskim.”;

2) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) swoje obywatelstwo, datę i miejsce urodzenia, ostatni adres w państwie członkowskim pochodzenia oraz adres na terytorium wyborczym państwa członkowskiego miejsca zamieszkania.”;

b) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) że nie został pozbawiony prawa kandydowania w państwie członkowskim pochodzenia na mocy indywidualnego orzeczenia sądu lub decyzji administracyjnej podlegającej zaskarżeniu.”;

c) skreśla się ust. 2.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 28 stycznia 2014 r. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o tych przepisach.

Przepisy przyjmowane przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych środków prawa krajowego przyjmowanych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady
E. FLOURENTZOU
Przewodniczący
